

Tjenestemænd burde ikke ansættes under et for snævert felt af statsadministrationen. Også spørgsmålet om stillingsanalyse burde overvejes.

Han foreslog, at administrationsrådets indstillinger blev offentliggjort. I øvrigt fandt han, at rådets sammensætning burde være en anden, idet det ikke var rigtigt, at det overvejende antal medlemmer var embedsmænd med tilknytning til centralforvaltningen.

Økonomiministeren gav i sit svar indledningsvis en samlet redegørelse for det rationaliseringsarbejde, der siden krigens slutning havde fundet sted i en række udvalg og navn med tilhørende sekretariater inden for centraladministrationen.

Det fremgik heraf, at der på en række punkter var opnået resultater af det arbejde, der var udført i årene 1946-64, men helhedsindtrykket af disse bestræbelser var, at resultaterne ikke var i overensstemmelse med de ønsker, man havde opstillet, og ikke havde holdt mål med udviklingen.

Disse erfaringer bevirkede, at regeringen den 19. november 1964 nedsatte et udvalg til overvejelse af den statslige rationaliseringsvirksomhed, som fem måneder senere afgav en betænkning om effektivisering af statsadministrationen.

Herefter skulle det grundlæggende rationaliseringsarbejde udføres i de enkelte styrelser under de enkelte ministres ansvar. Til støtte for en samordning af rationaliseringsarbejdet i styrelserne skulle oprettes et centralt råd med et sekretariat, der samtidig kunne virke som inspirerende serviceorgan for de enkelte styrelser. På denne baggrund nedsatte regeringen den 15. september 1965 statens administrationsråd.

Administrationsrådet havde i den forløbne 2 års periode søgt at sætte arbejdet i gang over en bred front og helt anderledes end tidligere søgt at inddrage de enkelte styrelser og det dér ansatte personale aktivt i arbejdet. Ministeren fandt, at administrationsrådet i denne periode havde taget værdifulde skridt i denne retning, men en sådan aktivisering over en bred front var ikke noget, man kunne gennemføre på kort tid.

Man måtte i øvrigt være opmærksom på de administrative konsekvenser af de love, der blev vedtaget i folketinget. Regeringen havde da også på administrationsrådets initiativ fra 1. januar 1967 indført den praksis at redegøre for lovenes administrative konsekvenser i bemærkningerne til lovforslagene.

Ministeren redegjorde derefter nærmere for det arbejde, administrationsrådet havde udført, idet han understregede, at arbejdet ikke så meget skulle vurderes ud fra de resultater, der aktuelt var nået, som ud fra, hvad der var sat i gang.

Administrationsrådets hovedopgave havde været at yde bistand ved styrelsernes igangværende eller planlagte rationaliseringsarbejde. Denne bistand ydedes under to forskellige former, dels i form af